

Отговорник: Ministère des affaires sociales et de la santé

Преюдициални въпроси

1. Изискването за специфичност на професията на лекар по дентална медицина, установено в член 36 от Директива 2005/36/ЕО ⁽¹⁾, пречка ли е за въвеждането на предоставящо квалификация обучение от трети университетски цикъл, което е общо за студентите по медицина и за студентите по дентална медицина?
2. Следва ли да се приеме, че разпоредбите на директивата относно свързаните с медицината специалности не допускат включването на дисциплини като изброените в точка 3 от настоящото решение ⁽²⁾ в обучението по дентална медицина?

⁽¹⁾ Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3).

⁽²⁾ А именно, от една страна, теоретично обучение по орална хирургия, което обхваща по-специално обучение по периапикална хирургия и хирургия на одонтогенните и неодонтогенните кисти на челюстите, по протетична и имплантна хирургия, изучаването на патологията на доброкачествените тумори, заболяванията на слюнчените жлези и осъществяването на ортодонтна и ортогнатична хирургия, и от друга страна, практическо обучение, включващо поне три семестъра, проведени в специализирано отделение по дентална медицина и три семестъра, проведени в специализирано отделение по лицево-челюстна хирургия.

Преюдициално запитване, отправено от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединено кралство) на 5 ноември 2012 г. — Dixons Retail Plc/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Дело C-494/12)

(2013/C 26/48)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dixons Retail Plc

Отговорник: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Преюдициални въпроси

1. Член 14, параграф 1 от Директива на Съвета от 28 ноември 2006 година (2006/112/ЕО ⁽¹⁾) следва ли да се тълкува в смисъл, че се прилага когато физическото предаване на стоките е получено чрез измама, тъй като плащането от лицето, на което се прехвърля, е направено посредством карта, която то знае, че не е оправомощено да използва?
2. Когато физическото предаване на стоките е получено чрез злоупотреба с карта, дали ли е „прехвърляне[...] на правото за разпореждане с материална вещ като собственик“ по смисъла на член 14, параграф 1?

- 3) Член 73 следва ли да се тълкува в смисъл, че се прилага, когато плащането е получено от лицето, което прехвърля стоките, въз основа на споразумение с трето лице за извършване на такива плащания по картови транзакции, макар лицето, на което се прехвърлят стоките, да знае, че не е оправомощено да използва картата?

4. Когато плащането е извършено от трето лице по споразумение между прехвърлителя на стоките и третото лице, вследствие на представянето пред прехвърлителя на карта, която лицето, на което се прехвърлят стоките, не е оправомощено да използва, може ли плащането от страна на третото лице да се разглежда като получено „срещу доставката“ по смисъла на член 73?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Италия) на 7 ноември 2012 г. — Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas/Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

(Дело C-497/12)

(2013/C 26/49)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas

Отговорник: Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Преюдициални въпроси

1. Допускат ли принципите на свобода на установяване, на недопускане на дискриминация и на защита на конкуренцията, съдържащи се в член 49 и сл. ДФЕС, национална правна уредба, която не дава възможност на правоспособен фармацевт, вписан в професионалната колегия, но не собственик на търговски обект, включен в органичния план, да разпространява на дребно, в притежаваната от него дрогерия, и лекарствени продукти, отпускани по лекарско предписание с т.нар. „бяла рецепта“, т.е. които не са за сметка на Servizio sanitario nazionale, а са изцяло за сметка на гражданина, като въвежда и в този сектор забрана за продажба на определени категории лекарствени продукти и ограничение в броя на търговските обекти, които могат да се откриват на националната територия?